Ч. 248. Пятниця 19 (6) падолиста 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ЛИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З парляментарних комісий. — До ситуациї. — Угорска криза. — Події в Фінляндиї. — Положене в Ішпанії. — Італіяньска ірредента.

Субкомітет зелізничої комісиї відбув вчера два засїданя в присутности п. міністра скарбу дра Білиньского. Раджено над внесенем дра Віттека в справі загального закона о льокальних зелізницях і другорядних. Дискусия була дуже оживлена, особливо над уступами, дотикаючими звільненя від належитостий. Між иншими промавляли пос. Ствертня і др. Білиньский.

П. Ґломбиньский удав ся вчера до бар. Бінерта на нараду, як має дальше поступати Коло польске і по тій нараді скликав засїданє парляментарної комісиї кола, на котрій ухвалено поставити славяньскій Унії предложенє, аби приймила буджетову провізорию без обструкциї, по чім війшла би на дневний порядок справа реконструкциї кабінету. Чехи заявили по предложеню їм того предложеня, що не можуть на те пристати. Они хотять насамперед обговорити справу реконструкциї. Нїмці на жадане Чехів не хотять нїяк згодити ся.

Нинї збирають ся клюби славяньскої Унії на наради, кождий з окрема, а завтра, в пятницю представителї Унії будуть переговорювати з дром Ґломбиньским і поставлять з своєї сторони такий плян розвязаня кризи: Чехи готові приймити буджетову провізорию без обструкциї, але під услівєм, що коло польске зложить заяву, що єсть противне полагоджуваню державних конечностий при помочи § 14. Рішеня кризи надіють ся в перших днях слїдуючого тиждня. Wiener Allg. Ztg. гадає, що парлямент буде скликаний вже на середу, що є можливе, бо в тім часї надіють ся також розвязаня угорскої кризи.

А на Угорщинї криза наближає ся до кінця. Именно кажуть, що Цїсар згодив ся на деякі уступки в справі банковій і войсковій. На радї короннїй, яка збере ся вже в найблизших днях, та справа буде порішена. Рівночасно прийшло би до реконструкциї угорского кабінету, на котрого чолї станув би ґр. Андраші, міністерство скарбу обняв би Векерле, торговлї Кошут, а просьвіти Апоний.

Фінляндский сойм по дуже довгій дискусиї над войсковими справами, котра тревала до години 4 рано, приступив до голосованя. О годинї $5^{1}/_{2}$ рано по десятім голосованю принято внесенє комісиї основних законів, аби відповісти правительству, що сойм не може виповнити порученя царя і вносить просьбу, аби цар зарядив конечні средства войскового питаня, згідні з основними законами.

Дуже можливо, що в Ішпанії наступить невдовзї нова зміна міністерства. Можна виносити так зі звістки, яку подає „Corriere della Sera“ на основі донесеня свого мадридского дописувателя. Король Альфонс представив именно на зелізничій стациї королеви Мануелеви бувшого президента Мавру, а вечером запросив его на ґалевий бенкет. З огляду на те, що Мавра не має до того нїякого права, тим більше, що в Ішпанії придержують ся строго звичаїв, уважають се відзначенє Маври ворожбою упадку Морета, з якого полїтики тепер загально всї невдоволені. Нові вибори будуть мабуть кінцем для кабінету Морета.

В Італії лучила ся сими днями подія немила дуже не лише для міністрів Джіолїттого і Тітонього, але також для самого короля, якому підсунено самовільно ірредентистичні наміри супротив Австро-Угорщини. Командант III. корпусу італіяньскої армії, ґенерал-поручник Авінарі ді Бернеццо, промовляючи в Бресциї до войска, підніс, що на всходї богато братнїх міст поглядає в сторону льва на Сан Марко та жде на освободженє, яке повинно бути дїлом італіяньского войска. Ся подія тим прикрійша, що виновником єї є активний ґенерал у вой-

Дві сестри.

З францускогo — написав Пер Андрей.

I.

Були дві сестри. Старша, Марта, вийшла замуж за чоловіка, котрий побивав єї й заставляв до найтяжшої роботи. Мария, ще зовсїм молодою прибрала білу шату Кармелїток. Від часу до часу бачилась она з сестрою через зарешітковане вікно. Убога жінка, держучи за руку малого хлопця й оберігаючи дївчатко, розповідала їй про свої страданя.

— Марто, — казала Мария — жертвуй свої терпіня Ісусови.

І після кождих відвідин, Мария, хоч і любила сестру, чула себе ще більше щасливою в своїй келії. Она дякувала Христови, що поберіг єї від негод сего сьвіта і приняв межи свої невісти.

Коли відтак, усьміхаючись до Розпятого, Мария схиляла головку, обливав лице Христове сумний усьміх.

Одного дня відвідала єї Марта вельми смутна. Чоловік єї вмер і она плакала по нїм гірко.

— Сестро, — казала Кармелїтка — що Бог чинить, чинить добре. Моли ся за свого чоловіка і не плач.

— Але-ж, ах! — відповіла Марта — я его любила!

Мария старалась єї потїшити, але в души не розуміла, як можна любити того, хто нас робить нещасливими.

Иншим разом говорила їй Марта:

— Я слабну з кождим днем. Хто опікуватись буде моїми дїточками, тоги як мене не стане?

— Марто, — одвічала їй Мария — Бог не опустить тих, котрим дав житє.

— Ах, — закликала Марта — зима тепер остра, а сусїди найшли вчера дитину мертву в снїгу.

Она не відповіла нїчого, але коли вдова відійшла, Мария питала ся в себе, длячого Бог дозволяє, щоби невинні так умирали; та гнет налякала ся, що тим ухибила Божій доброті. А все ж таки думала про себе:

— Як би в тої дитини був батько, мати або хоч тїтка, котра би єї любила, то Бог не допустив би, аби та дитина вмерла.

Усї ті думки ослабляли єї побожність, а занепокоєний сповідник остерігав єї перед злим духом.

Старша сестра вмерла. Марії сказали, що дїтий приняли милосердні сусїди та й що громада на них не забуде.

— Але хто-ж їх любити-ме? — хотїла закликати Мария — хто їм говорити-ме про матір?

І серце в неї било ся швидко. Незвістне доси чутє будило ся в нїй, а коли подруги молились, она бачила в думцї двоє сиріт і аж горіла з бажаня поцїлувати їх у великі красні оченятка.

З тої пори здалось їй, що мури монастиря, до котрого звязала ся обітом, єї пригнетають. Унивала з туги; безсонниця вглублила єї щоки, висушила руки і надавала обличю вид мертвого тїла. Єї неспокій зростав безустанно, й Мария часто попадала в маячливість, похожу на екстазу. Та заки ще могли відгадати єї неміч, она заснула тихесенько, солодко перед обличем Христа, котрий нїжно зглядав ся на неї.

Не лежала ще довго в домовинї, як єї рамен дїткнула ся чиясь рука.

То Ісус похиляв ся над нею, а его віддих овівав єї повіки.

— Марие, встань! — казав він — і іди за мною.

— Господи! чи ми в твоїм раю?

— Нїяк. Ти ще не вибула свого часу на земли. Ходи.

— Сейчас, Господи! — шептала дївчина, цїла трясучись.

Она швидко вдягла ся в чорне одїнє, що лежало на степенях марів, і обоє хонзаючись по гладкій помостинї, вийшли з монастиря, не збудивши навіть сестри воротарки, котра спала згорнувши руки й марила про золоті ключі раю.

Они ступали тихими улицями, поки опинились за містом. Падав снїг і засипував легкі слїди їх кроків. Они йшли дуже скоро, як ідуть мерцї, через ріки, гори й рівнини. Наконець дійшли до великого города і зупинились перед убогим домом.

— Іди на гору, — казав Христос. — Найдеш там повідчиняні двері і увійдеш ними в

ску одної з трех союзних держав. Очивидно поведене Азінарія стрінуло ся з великим невдоволенем всіх дневників в Римі і на провінциї, а як доносить депеша з Риму, міністерство рішило перенести того ґенерала у відставку.

Новинки.

Львів, дня 18 падолиста 1909.

— **З Краєвої Ради шкільної.** Декотрі часописи подали були вість, мов би краєва Рада шкільна обсадила посади окружних інспекторів шкільних без оголошеня конкурсу. На основі інформаций засягнених у жерела, стверджує Gazeta Lwowska в послїднім числї, що вість та не згідна з правдою і що відповідні конкурси були оголошені в урядовім „Дневнику краєвої Ради шкільної“ з дня 30 грудня 1908 ч. 34, з дня 25 лютого 1909 ч. 6 і з дня 8 червня 1909 ч. 16.

— **Відзначеня виставців** на хлїборобскій виставі в Стрию: Етноґрафічна комісия україньскої хлїборобскої вистави в Стрию признала 6 золотих медалїв, 9 срібних медалїв, 7 бронзових медалїв, 6 диплъомів почесних, 5 диплъомів заслуги і 44 листів похвальних. Золоті медалї дістали: Микола Шкрибляк з Яворова коло Косова за різьби; Марта Скрипка з Перегиньска за одинокий на виставі вірний україньский стрій жіночий; килимарска школа Володислава Федоровича в Вікнї, за килими; проф. Volод. Шухевич зі Львова за етноґрафічну збірку фотоґрафічній писанок; Краєвий буковиньский „Базар“ в Чернівцях за різьби і килими. Срібні медалї одержали: Павло Гуменчук з Яйковець за кольорове ткацтво; Іван Пруxницкий з Косова за килимкарство; Вадим Щербаківский за етноґрафічну збірку кольорових фотоґрафій: Никола Гулейко за картки з етноґрафічними взорами; Дмитро Якобчук з Косова за килимкарство; килимкарска школа в Залїщиках коло Бродів за килими; Іван Копельчук з Шешор за різьблене бюрко і крісло; Іванна Бородиєвич з Денисова за етноґрафічну збірку; о. Остап Нижанковский з Завадова на збірку етноґрафічних паперових прикрас сїльских хат. Бронзові медалї одержали: Никола Слободян з Олеші (пов. Товмач) за крайки; Федір Харитчук з Красноїлї за люльки: Лука Гарматій з Голов за бронзівничі роботи; Теодор Меґеденюк з Річки за різьбарство; Дмитро Якібюк з Косова за збірку гуцульских річий; Іван Торак з Плоскої (Буковина) за різьби; Кружок дївчат з Денисова за коронки. Почетні дипломи одержали: о. Альойзий Олесницкий з Чортківця за збірку народних строїв; др. Володимир Чапельский з Перегиньска за збірку етноґрафічних виробів і вишивок; Леся Кульчицка з Підпечар за вишивки; Руська Захоронка в Стрию за вишивані ризи церковні; Параня Скобаль з Яжови за вишивки; Іван Бурко з Станиславова за етноґрафічні фотоґрафії; Михайло Левицкий за вишивки; Тов. „Львівский Боян“ за збірку музичних інструментів, уживаних на Україні; Василь Девдюк з Старого Косова за різьбарство; Марійка Біленчук з Уторош за сїтки з волося.

— **Убийство.** В Голоску великім убито в ночи з 14 на 15 с. м. 50 лїтного Николу Тичиньского, тамошного господаря. Злочинцї напали на него на дорозї і двома зарубами сокири сягаючими аж до мозку повалили на землю. Тичиньского знайдено в непритомнім станї, а в понедїлок рано він помер не відзискавши притомности. Прокуратория державна, повідомлена о убийстві, вислала на місце судово лїкарску комісию. Переведено секцию тїла, а судия розпочав відтак доходженя. Арештовано кілька осіб, на котрих паде підозрінє. Тичиньский яко вдовець хотів оженити ся зі значно молодшою від него вдовицею, Мариєю Каспровичевою, котра має двох пасербів. Може бути, що Каспровичі не хотячи, щоби вітчим загорнув майно, усунули его в той спосіб, але може й так бути, що суперники Тичиньского позбавили его житя, щоби ібрати ся з богатою вдовицею.

— **Дрібні вісти.** Перші загальні збори пожарної філїї „Сокіл“ у Воронї товмацкого повіта відбудуть ся дня 21 с. м. о 2 год. по полудни. — Др. Михайло Волошин, диріґент „Львівского Бояна“, котрий відбуває тепер банкову практику у Відни, став членом товариства Singverein der k.k. Gesellschaft der Musikfreunde in Wien. Др. Волошин есть першим Русином, якого принято до сего товариства. — Концесию на аптику в Богородчанах одержав маґістер фармациї Саламон Фукс. — Начальник міста Одеси, ґен. Толмачов наказав, щоби Жиди підчас ілюмінациї в царскі сьвята вивішували на божницях транспаренти з — хрестами а не як доси зі зьвіздами. — В судовій салї підчас розправи Бельского знайшов С. Бойко золотий ланцушок з дармовісом. — П. Ігн. Шпріцер згубив банкнот на 100 К.

— **Репертуар руск. театру в Золочеві.** (Саля „Сокола“. — Початок о $7\frac{1}{2}$ год. вечером Білети продає „Народна Торговля“, а вечером від 6 год. в день представленя каса театру).

В суботу, дня 20 с. м. „Жидівка“, опера в 5 діях Галевія.

В недїлю 21 с. м. „Під Івана Купала“, народний образ в 4 діях зі сьпівами і танцями. В 4 дії „Купальска справа“.

— **Стан дївочих шкіл „Руск. Тов-а педаґоґічного у Львові.** Всї три дївочі школи Руск. Тов-а педаґоґічного містять ся вже у власнім будинку при ул. Мохнацкого ч. 12, купленім за 95.000 К, а адаптованім коштом 12.000 К. Учениць є сего року 158 у видїловій школї ім. Шевченка, 141 в учительскій семинариї і 31 у школї вправ, без котрої семінария не може обійти ся, разом 330 Всї три школи мають руский язик викладовий. На рік прибуде ще послїдна кляса школи вправ, IV а, і тим завершить ся орґанізация дївочих шкіл Тов-а, так, що в тих школах може дївчинка перейти всї степенї науки від найнизшого аж до іспиту зрілости в семінариї. Сотки дївчат покінчили вже видїлову школу ім. Шевченка, що є вже 11 літ і має права публичних шкіл; около 100 дївчат покінчило семінарию, що є вже 6 літ, а понад 80 зложило в державних заведенях іспит зрілости. Послїдний іспит зрілости випав дуже користно, бо на 27 кандидаток репробовано лиш 2. Більше ніж половина сих учениць нашої семінариї повнить обовязки учительок в народних школах. Семінария старає ся тепер о право прилюдности з руским язиком викладовим, і є надія, що Товариство осягне сю цїль, не затративши дотеперішного характеру і слави заведеня. Колиж би Управа і Видїл до сеї цїли не дійшли, оставлять семінарию такою, якою она есть.

В учительскій семінариї есть сего року на 141 учениць: 29 доньок сьвящеників, 25 доньок селян, 7 доньок учителїв народних, 9 доньок під-урядників, 8 доньок ремісників, 6 доньок урядників, 20 доньок вдовиць, по 4 доньки міщан і приватних урядників, 5 доньок робітників, 4 доньки каменичних сторожів, 5 доньок возьних, вкінци по 1 — 2 доньки людий иншого званя. З уваги на стан родичів можна було лиш 12 кандидаткам наложити статутом приписану оплату по 20 кор. місячно, 13 по 15 кор., 39 по 10 кор., 7 по 8 кор, 9 по 6 кор., 29 по 5 кор., 8 по 3 кор., 21 по 2 кор, 2 учениці випало зовсїм звільнити від оплати.

З взгляду на так слабий стан доходів сих шкіл а незвичайно великі видатки Тов-а

середину. Але не кажи нікому, що я вчинив для тебе.

Она обернула ся, але ії божеский провідник зник після того сейчас. Та она виповнила приказ Христів, а коли ввійшла в сьвітлицю, до котрої двері були підчинені, побачила там дві постели. На шелест ії кроків прокинулись діти, а дївчатко скрикнуло:

— Ади матуся вертає ся!

Мария впала на колїна і зайшла ся голосним риданем.

II.

І почалось для неї нове житє. Був то прохід душі, що вийшла з чистилища. Она перейшла країну смерти як дитя, що блудом біжить з вечера попри кладовище, здушуючи на устах пісоньку Їй казали колись: „Ти умерла для сьвіта. Памятай на свою душу, а заслужиш собі спасене“. А сегодня велїв їй Христос погодити ся з житєм, дбати не лише про себе, але про житє двох дїтий. З кождим днем звужав ся довкола неї необхідний круг одвічальности і обовязку. Поволи розплились і поблїдли в серци Мариї згадки про монастир та гріб, а лишилось одно враженє події, котру чоловік затямив перед почином нового житя й котрої краски в памяти не затирають ся.

Она вишивала від ранку до ночи, щоби виживити сїмю, і ії ночи були повні доброї надії. „Ходи бавитись!“ кричали дїти. І она бавилась із ними, наче сама була малою дитиною. Доси она звичайно цїлувала камінь або слоновину в каплици, а тепер чула незвичайний жар у серця, коли ії уста прихилялись до дитячого теплого чоленька. Єі руки не могли насититись сьвіжостию їх підборідків і оксамитом їхних повік. Але в ії души зістало ся щось із чернечої вдачі, а ясний блеск ії очей був похожий на усьміх, окритий заслоною. Она обожала квітки, що росли на свободі. Поривала ся співом пташків, що співали на свободі. Сьвіт був для неї поводою ніжних несподїванок, а Фавст вагував ся так довго перед ії дверми, що навіть не посьмів переступити через їх поріг. Сирітки росли і швидко вже могли заробляти самі на житє. Мария мала вже трийцять без мала літ, а ще нїколи не була така красна. З чернечого житя зостала сь їй лише скромна старанність у строях і туга за споминами таємного, тихого житя. Але все дихало довкола неї повнотою житя, якась ніжна заря осьявала ії лиця, лоно хвилювалось а над повними бедрами здвигало ся ії погрудє наче понадна амфора. Але — щастє втікало від неї, і хоч обвівало запахом ії душу, все ж таки ії не наповнило. Єі сестрінки почали оминати рідну стріху. Необхідна конечність працї виганяла їх і побільшала години ії самоти, їх поцілуї щораз рідші не натикали їй уже на недостачу материньства.

— Як би сї дїти були мої, — казала она про себе, — я не була би для них певно більше ласкава, а всеж любила би їх инакше.

І поки те „инакше“ смутило ії, вже туга нової склонности почала займати ся в ії серци, як на провеснї фіялки, котрі ждуть, аби могли посходити, поки не зслизне сніг із землї.

Она любила. Любила спершу потайно, укриваючи чутє в серци й не маючи надії на любов. Колиж те чутє вилонилось із глубини душі на сьвітло дневне, то бояла ся, що не найде взаїмности й через те страждала. Але те страждане було солодке й окрасило чаром ії лиця. Добрига мущина, на котрого она поглянула, звернув свій зір на спаленїлу дївчину. Одного вечера злучились їх руки і губи їх стрітились

— Хочеш бути моєю дружиною?

— Ах, так!

І уронила перші сльози любови, немов росу свого щастя.

Тої ночи діткнулась чиясь рука ії рамен. Не розплющуючи очий, она пізнала, що то Ісус, і почала дрожати

— Сестро, — говорить Ісус, — задача твоя сповнена. Час, котрий дала тобі ще смерть пережити, минув і я прихожу по тебе

— Господи, Ісусе! дозволь менї жити! Мої дїти ще такі молоді, маю ж їх покинути?

— Мусиш, моя доню.

— О! Господи Ісусе, сестрінка моя виходить за муж, а я рада бути на ії весїлю.

Христос похитав головою.

— А щож із твоїм весїлем, моя доню, ти про него не говориш?

— Ах, Господи! колиб Ти бачив, який він добрий, а як Тебе любить!

— Так ти забула, що належиш до мене одного на віки?

А голос, яким він вимовив ті слова, був такий строгий, що Мария вважала себе пропащою Она встала, зібрала ся й обоє, як перша, пішли таємною дорогою серед понурої ночи.

* * *

Досьвіта почули Кармелїтки під каплицею довге ридане і лоскіт помостини, котра запала ся. Они нажахались і пішли молити ся за легкій упокой душі...

на їх удержане і зі взгляду на то, що Тов-о мусить сплачувати довг в сумі 60.000 К, піврічними ратами по 4.500 К, а внаслідок того знаходить ся тепер в скрутнім положеню, відкликує ся Товариство до нашої суспільности з просьбою, щоби станула єму як найскорше в помочи. Всі датки просить ся присилати на руки дирекциї семінариї (ул. Мохнацкого ч. 12), котра веде тепер на основі ухвали Видїлу Товариства окремо шкільну касу і полагоджує всі адміністрацийні справи дівочих шкіл.

— **Снїги і бурі.** По кількох теплих і сухих днях похолодніло у Львові і падав дощ а нині зачав вже й снїг падати. В скільських горах розпочала ся зима вже 13 с. м. на добре; всі вершки вкрили ся снїгом. Послїдні дикі гуси виділи там відлїтаючі дня 9 с. м. В порівнаню з минулим роком осінь потягнула ся в Скільщині майже о цїлий місяць довше, бо торік вже в половині жовтня настала там була остра зима. Та й з декотрих сторін Німеччини доносять вже про снїги. В Берлинї впав оногди такий снїг, що аж вдержано на якийсь час комунікацию в місті. Нинїшні депеші доносять, що не лиш в Берлинї, але й західній та полудневій Німеччині лютила ся страшна буря В Берлинї поперериваю всю звязь телеґрафічну і телефонічну з сусїдними державами. По дібна страшна буря лютила ся також і у всхідних сторонах Чехії. З Праги доносять, що буря поперериваю лінїї телеґрафічні і телефонічні а вся комунікация есть незвичайно утруднена. В лїсах наробило величезної шкоди. Від вчера однак настало вже спокійнїйше. — У Венециї лютив ся знов страшний вихор з дощем а море було так розбурене, що вода залила площу св. Марка і сусїдні улицї. Стан води есть так високий, що ґондолї не можуть перепливати попід мости сполучаючі деякі улицї, через що комунікация есть дуже утруднена.

— **О позичку на чужу каменицю.** Розправу против Бельского трибунал відрочив, щоби завізвати всіх сьвідків на ново і поставити їх Бельскому до очий а заразом допустити й всі докази, які жадає оборона. Дальші візваня Бельского мали головно то на цїли, щоби виказати вину Влашка. На питане прокуратора сказав Бельский, що не списав з Влашком нїякого документу що до затягненя позички, бо не припускав, що буде того потреба; Влашек лиш обовязав ся сплачувати єму довг і підписав то з'обовязане. Бельский жалує, що на тім з'обовязаню не поставив дати затягненя тої позички у нотаря. Він хоче також доказати, що Влашек, будучи урядником в маґістраті, допустив ся там якось спроневіреня. В тій цїли просив він покликати на сьвідків інжинїра Лянґа і касиера Каріха. Дальше просив Бельский, щоби переслухати п. Бдзїньского, приятеля Влашка, на доказ, що коли Влашек виїздив на полудне, мав кількасот корон в портфелю а в куферку кількасот франків. Бдзїньский потвердить також, що посилав Влашкова гроші на гру в Монте Карльо. Коли за Влашком був і слїд пропав, то Бідзїньский радив єму поспитати наречену Влашка о его адресу, а коли она сї не мае, то він виїхав на Суматру або в лоб собі стрілив.

Як би на доставлене материялу для на шої фельєтонової розвідки „Смерть і гроби", розповідав Бельский відтак, як він вішав ся у вязници і які дізнавав при тім вражіня. Він вішав ся на ручнику, зробив з него зашморок і вложив в него голову в той спосіб як би був підвязаний при болю зубів. По хвили вчув він, як єму жили набігли а очи вйби вилазили з голови. „Не скажу — говорив Бельский — щоби то було менї якось мило (błogo). Я стратив опісля сьвідомість і не знаю, що стало ся. Припускаю, що голова менї висунула ся і я впав на землю".

— **Оповіщене** о доповняючих виборах до комісий оцінкових податку особисто доходового. По мисли постанов §§ 177, 179 і 189 уст. 2 закона з дня 25 жовтня 1896 в. з. д. ч. 220, як і § 17 приписів виборчих (додаток „Д" розпорядженя виконуючого до розділу І. того закона) розписує сим ц. к. краєва Дирекция скарбу на основі рескрипту ц. к. Міністерства скарбу з дня 14 жовтня 1907 ч. 68.152 доповняючі вибори членів і заступників членів комісий оцінкових податку особисто-доходового в місце уступаючої по мисли уступу другого § 189 покликаного закона половини членів і заступників членів також комісий як також в місце членів і заступників іменованих в своїм часї суплєторично з причини ударемненя виборів, та в місце тих членів (заступників), котрих мандат погас перед часом.

До переведеня сих виборів визначає ся слїдуючі реченцї:

І. Для місцевих комісий оцінкових в містах Львів і Краків: для І. круга виборчого день 13 грудня 1909; для II. круга виборч. 14 грудня 1909; для III. круга виборч. 15 грудня 1909.

II. Для місцевих комісий оцінкових т. є. для округів оціночних: міста: Броди, Дрогобич, Городенка, Коломия з громадою Вербіж нижний, Новий Санч з громадою Залубинче, Підгіре, Перемишль, Ряшів, Самбір, Станиславів, Стрий, Тернопіль і Тарнів: для І. круга виборчого 3 січня 1910; для II. круга виборч. 4 січня 1910; для III. круга виборч. 5 січня 1910 р.

III. Для повітових комісий оцінкових, т. є. для всіх инших повсюде не вичислених кругів оціночних: для І. круга виборч. день 28 грудня 1909; для II. круга виборч. 29 грудня 1909, а для III. круга виборч. 30 грудня 1909.

Котрий круг виборчий в поодиноких округах оціночних має брати участь в доповняючих виборах, означить дотична власть податкова І. інстанциї.

Вибори до місцевих комісий оцінкових в містах Львові і Кракові будуть переведені Маґістратами сих міст.

Вибори до місцевих і до повітових комісий оцінкових на провінциї відбудуть ся в осїдках Старооств і будуть переведені начальниками повітових властий політичних, взглядно визначеними в тій цїли комісарями виборчими.

О зачисленю до кругів виборчих і управненю до голосованя будуть П. Т. контрибуенти повідомлені компетентними властями податковими І. інстанциї окремими леґітимациями, в котрих буде докладно означене місце виборів, льокаль виборчий, дальше година розпочатя і укінченя виборів та число членів і заступників членів комісиї, яке має бути вибране, разом з точним означенем, з котрого круга і кілько членів (заступників) має бути вибраних на протяг чотирох лїт, а кілько в місце суплєторично іменованих і перед часом уступивших на протяг двох лїт. Рівночасно будуть доручені управленим до голосованя урядові карти голосованя.

Услівя активного і пасивного права вибору, та приписане при виборах поступоване з приділяють §§. 179, 181 і 183–186 покликаного на вступі закона, взглядно §§ 7, 9, 10, 14, 16 і 26—45 висше згаданих приписів виборчих.

Телеґрами.

Будапешт 18 падолиста. Президент мінїстрів Векерле виїхав нині рано до Відня.

Петербург 18 падолиста. Позаяк сойм фінляндский відмовив приняя етату войскового, буде мабуть нині розвязаний.

Москва 18 падолиста. Власти замкнули союз купецких помічників, котрий есть найбільшим союзом в Москві і еститував вже досить довго.

Петербург 18 падолиста. Серед тутешних фінансистів переводять ся дальші арештованя. Увязнено 8 фінансистів в тім числі двох німецких мінїстрів, братів Франк. Говорять, що есть приказ арештувати ще богато купців і фінансистів, котрі перебувають хвилево за границею. Власти відкинули кавциї, предкладані родинами арештованих.

Солунь 18 падолиста. На кораблн „Баґдад" привезено 2000 скринь з оружием і муницию та гармати ваги 40 тон з Франциї, призначені для Сербії.

Гельзінґфорс 18 падолиста. Велике вражінє зробила тут чутка, що Столипін привіз з Лївадиї проект обмеженя прав фінляндского сойму, котрий має бути замінений на орґан дорадний. Мнїня сойму, висказані у формі внесень, мають бути відіслані до думи і ради державної.

Курс львівский.

Дня 17-го падолиста 1909.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	624·—	634·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	402 —	412·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	557·—	565·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	410·—	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	109·70	110·40
Банку гіпот $4^{1}/_{2}\%$	99·10	99·80
$4^{1}/_{2}\%$ листи застав. Банку краєв.	100·—	100 70
4% листи застав. Банку краєв. .	94·—	94·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в $41^{1}/_{2}$ лїт.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	93·30	94·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·20	97·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^{1}/_{2}\%$ . .	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·20	93·90
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	93 70	94 40
„ м. Львова 4% по 200 кор.	93·—	93 70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	115·—	121·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	61·—	65·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	36·—	40·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	68·—	74·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	23·50	25·50
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·40
Рубель паперовий	2·55	2·56
100 марок нїмецких	117·40	117·60
Долар американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Краховецкий.

З друкарнї З. Ковальского, під зарядом І. Недонада. (Телефон ч. 527).